

[Ivar Nørgaard]

Jeg må forstå svaret sådan, at de direktiver, som vi med møje og besvær altså har vedtaget i EF-landene, og som skal have virkning vedrørende det indre marked fra den 1. januar 1993, ikke får virkning for de EFTA-lande, der har ratificeret, således at der altså bliver en form for forskelsbehandling. Der bliver en form for ikketoldmæssige handelshindringer mellem Danmark på den ene side, Sverige og Norge og Finland på den anden side, som er ophævet mellem Danmark og de andre EF-lande. Er det korrekt opfattet?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg værdsætter hr. Ivar Nørgaards forsøg på at mindske arbejdsbyrden i Markedsudvalget, men jeg vil anbefale, at disse meget tekniske og komplicerede spørgsmål tages op i udvalget. Jeg er nemlig sikker på, at hvis jeg havde svaret på dem, så ville hr. Ivar Nørgaard have fundet en endnu mere detaljeret sag til at drive mig frem mod den konklusion, jeg nu frivilligt drager.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 79:

Forslag til lov om ændring af toldloven, merværdiafgiftsloven (momsloven) og kildeskatteloven m.v. (Betalingsbestemmelser).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 28/10 92).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det kan jo se voldsomt ud, når der fremsættes et lovforslag, som ændrer både i momsloven, i toldloven og i kildeskatteloven, men indholdet vedrørende retningslinjer for betalingsbestemmelser er ligesom til at overskue.

Socialdemokratiet er enig i hensigten med at harmonisere reglerne om opkrævning af strafgebyrer i de forskellige love. Det er jo egentlig det, der er tale om. Men jeg kan godt forstå, at skatteministeren har fået lidt gebyrskræk og nu for at undgå spørgsmål om gebyrer eller ej ønsker at ændre i lovene, så vi fremover benytter os af det mere uskyldige og ret uangribelige, der ligger i ordet afgifter.

Jeg er enig med ministeren i de småjusteringer, der er i lovforslaget vedrørende bestemmelserne om, hvornår de forskellige afgifter skal udløses, for sådan som vi er vidne til det i dag, er der virkelig tale om et utroligt ressourcespild ved administrationen af gebyrerne. Enten bliver de aldrig opkrævet – langt mindre betalt – eller også må man efterfølgende afskrive dem.

Det er også i orden, at vi prøver at genoplive ekspeditionsafgiften på TIR-godkendelserne. Og bestemmelserne vedrørende serviceydelserne på oplysninger vedrørende skatteforhold synes vi også vi kan være med til. Det vil forhåbentlig så være med til at forebygge det misbrug, der finder sted i dag.

Økonomien i lovforslaget ser ud til at hænge sammen, og Socialdemokratiet er positiv over for forslaget, men vi vil selvfølgelig være opmærksom på, hvad der kan fremkomme under udvalgsarbejdet.

Vi tilslutter os lovforslaget.

Aagaard (KF):

Vi kan også fra konservativ side give tilslutning til lovforslaget og tilslutte os det formål, at gebyrbestemmelserne nu også indeholder gebyrets størrelse og en harmonisering af reglerne for pålæggelsen af gebyrerne i såvel moms- som kildeskatteloven. Det finder vi er hensigtsmæssigt, således at man let kan orientere sig om tidsfristerne, og hvad det koster ikke at overholde disse.

Med hensyn til gebyrernes størrelse er det vor opfattelse, at de svarer til den omkostning, der er en følge af, at man ikke overholder de fastsatte frister.

[Aagaard]

I samme åndedrag vil jeg også gerne understrege, at alle – og jeg understreger: alle – helt kan undgå at betale en eneste krone i gebyr ved blot at overholde de fastsatte tidsfrister. Så jeg skal afslutte med, at her er reglerne ens for alle, og give udtryk for, at vort ønske er en hurtig og grundig udvalgsbehandling.

Svend Aage Jensby (V):

Fra Venstres side har vi ikke meget nyt at føje til det, de tidligere ordførere har sagt. Jeg tror ikke, det her er noget, der er den store politiske diskussion om.

Det, lovforslaget går ud på, er i første række en præcisering af den hjemmel, der skal være til stede for at opkræve disse gebyrer, som jeg også tror at alle partier er enige om at vi nødvendigvis må have som led i den effektivisering af restancerne, som vi har måttet erkende der er behov for. Så denne præcisering er vi helt enige i.

Og det er rigtigt, som hr. Aagaard sagde, at gebyrerne ikke eksisterer, hvis man overholder de frister, som lovgivningen nu pålægger befolkningen. Så det er et udmærket lovforslag, som vi støtter.

Jens Thoft (SF):

SF kan tilslutte sig lovforslaget. Jeg er specielt glad for, at hvis en lille arbejdsgiver nu glemmer at få indsendt en nulredegørelse, så spares han for gebyrer. Det samme gælder, hvis han glemmer at indsende nulredegørelsen for momsen. Så slipper han for gebyret, i hvert fald så længe der er ikke er tale om gentagelsestilfælde; det er en ændring, jeg er meget tilfreds med.

Jeg synes, vi på disse gebyrområder har et opkrævningsproblem, for den skatteyder, der falder død om den 11. november og derfor ikke får betalt sin moms den 12., kommer jo af med en afgift – eller også kommer boet af med en afgift. Jeg synes, at man et eller andet sted burde åbne en mulighed, sådan at man i særlige tilfælde kan dispensere fra det, men det kan vi jo se på under udvalgsbehandlingen. Det forekommer at være urimeligt, at hvis man bliver kørt ned den 11. og ikke får betalt til den 12., så ligger der den 13. en afgift. Jeg ved, at i nogle kredse er det sådan, at hvis man går ned på det lokale toldvæsen, så er man i menneskehænder, og så kan man godt være nogle dage

forsinket, men sender man det på posthuset, så står der jo, at det er afsendt den 13., og så falder hammeren.

Jeg kunne godt ønske mig lidt fleksibilitet, men i øvrigt tilslutter vi os forslaget.

Ole Donner (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke tilslutte sig lovforslaget. Vi synes ikke, det er nogen god idé, at man giver alle disse beføjelser til ministeren, og vi synes slet ikke, det er nogen god idé, at man farer frem med blå og brand mod alle mulige, f.eks. at man skal af med 500 kr., fordi man er kommet for sent med en nulredegørelse. Tænk, hvis staten og kommunerne skulle betale for alt deres smøleri over for borgerne!

Vi kan ikke støtte forslaget.

Bente Juncker (CD):

Jeg skal på vegne af Centrum-Demokraterne sige, at vi kan støtte dette lovforslag.

Vi går ud fra som givet, at der ikke med lovfæstelsen af disse gebyrer er kommet nye gebyrer til ud over de allerede kendte, og at gebyrerne ikke er steget, og med disse bemærkninger kan vi sige, at vi kan støtte forslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Også Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget; det er jo en udløber af den meget omtalte gebyrsag.

Det bliver nu bragt ind i loven, hvad gebyrernes størrelse skal være, og vi må forudse, at der i de kommende år vil komme en lang række lovændringer, efterhånden som man bliver nødt til at ændre gebyrerne, hvis de kommer ud af trit med den almindelige prisudvikling i samfundet. Men sådan skal det være, og det er så i orden for vort vedkommende også.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg skal gøre det meget kort og sige, at Kristeligt Folkeparti kan støtte lovforslaget og ellers er enig i de grundholdninger, de tidligere ordførere har været fremme med.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Det er rigtigt, som fru Anne-Marie Meldgaard konstaterede, at hovedsigtet med dette forslag faktisk blot er dette at undgå enhver form for diskussion og enhver form for misfor-

[Skatteministeren]

ståelse om disse jo lidt særegne gebyrer på Skatteministeriets område. De gebyrer, vi taler om her, har alle sammen – ja, stort set alle sammen – den karakter, at det er gebyrer, der pålægges ved for sene indbetalinger. Folketinget har ved flere lejligheder behandlet hele denne problemstilling og ønsket, at disse gebyrer skulle have en sådan størrelse, at der i det lå en adfærdspåvirkning, en stimulans til at sørge for at få indgivet redegørelser til tiden og få betalt til tiden.

Jeg vil gerne understrege – sådan lidt i lyset af den offentlige debat, der har været – at her taler vi om gebyrer, som er lovhjemlede. Men hvor gebyrets størrelse hidtil med hjemmel i loven har været fastsat i en bekendtgørelse, så kommer gebyrets størrelse nu til at fremgå direkte af loven. Det betyder så, som fru Elisabeth Arnold konstaterede, at der bliver lidt hyppigere rend i Folketinget med ændringer, også små ændringer, af lovene. Men det er altså den uundgåelige konsekvens af at få udryddet enhver form for diskussion og misforståelse om det her, og jeg synes, det er rart at få bragt alle disse ting helt på det rene.

Så er jeg glad for, at hr. Jens Thoft hæftede sig ved, at der jo også er den ændring i lovforslaget, at hvis en arbejdsgiver kommer til at indsende en nulredegørelse for sent, så udløser det ikke et straffebyr, første gang det sker.

På den baggrund forstod jeg egentlig slet ikke hr. Ole Donners indlæg. Nu havde jeg ellers glædet mig sådan over samtlige indlæg, men så kom hr. Ole Donner og påstod, at der i dette lovforslag lå en frygtelig masse bemyndigelser til ministeren, og nu ville ministeren med bål og brand komme efter dem, der kom til at indsende sådan en nulredegørelse for sent. Men det er nøjagtig det modsatte, der ligger i lovforslaget. Vi opkræver ikke noget straffebyr ved for sen indsendelse af sådan en nulredegørelse, undtagen hvis der er tale om gentagelser, så på det punkt har hr. Ole Donner ikke ret, og der bliver efter lovforslaget faktisk tale om færre bemyndigelser, for hvor der før var bemyndigelse til at fastsætte gebyrernes størrelse i bekendtgørelser, så kommer de nu til at fremgå direkte af loven. Så jeg tror, at hr. Ole Donner igennem udvalgsarbejdet måske kunne forvandle sit nej til forslaget til et ja.

Jeg glæder mig – bestemt – over den meget positive modtagelse, som lovforslaget i øvrigt har fået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 80:

Forslag til lov om ændring af lov om omkostningsdækning af udgifter til sagkyndig bistand i skattesager og lov om bindende forhåndsbesked om skattespørgsmål m.v. (Omkostningsdækning i klagesager; syn og skøn i ligningsrådsager om bindende forhåndsbesked).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 28/10 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Pia Gjellerup (S):**

Forslaget består af tre elementer, og lad mig sige med det samme, at vi i Socialdemokratiet er positive over for de to sidste elementer, nemlig dels dækning af udgifter til syn og skøn ved Landsskatteretten, dels muligheden for at inddrage syn og skøn i forbindelse med bindende forhåndsbesked i ligningsrådet. Den positive holdning dækker ikke over, at vi ikke har spørgsmål, som vi ønsker at få besvaret i anledning af de to elementer, men generelt synes vi, at det ser positivt ud.

Til det tredje element – eller rettere det første, der er nævnt i forslaget – om omkostningsdækning til sagkyndig bistand i skattesager ved dels skatteankenævnet, dels Landsskatteretten, har vi langt flere spørgsmål, og det skyldes bl.a., at lovforslaget absolut ikke er rigt på oplysninger.

Udgangspunktet, nævner skatteministeren, skulle være, at det forhold, at man fuldstændig